

Zvěst prázdného hrobu

Prvního dne po sobotě, za časného jitra, přišly ženy k hrobu s vonnými mastmi, které připravily. Nalezly však kámen od hrobu odvalený. Vešly dovnitř, ale tělo Pána Ježíše nenašly. (Luk 24,1–3)

Ženy, které šly pomazat mrtvé Ježíšovo tělo vonnými mastmi, se staly prvními návštěvnicemi prázdného hrobu. Po nich chvatně přiběhli Petr s Janem, a pak už bychom nespočítali ty statisíce a miliony návštěvníků, kteří se doslova každý den slétávají ze všech světadílů zeměkoule, aby navštívili místo, kam kdysi uložili tělo Ukřižovaného. Také jsme tam před léty byli a viděli prázdný hrob.

Ježíšův hrob ale není jediným prázdným hrobem, který se stal turistickou atrakcí. Před časem se vrátila jedna známá z Egypta se slovy, že tam už skoro není co ukrást. Jen nepatrné množství pokladů a mumií nebylo rozebráno a rozprodáno soukromým sběratelům nebo do světových muzeí. Ale i tak lidem stojí za to obdivovat pyramidy např. v Gíze, kde sice mrtvého krále Chufua nenaleznou, jen jeho sarkofág, ale to vůbec nevádí. Mnohem důležitější je vidět na vlastní oči snad největší z divů světa – pyramidy, žasnout nad organizací i technologií nejobemnější stavby na Zemi, postavené v polovině 3. století před Kristem desetitisíci otroky.

Vedle Chufuovy (Cheopsovy) pyramidy se zahradní či skalní hrob v Jeruzalémě nedá nijak porovnat. Žádný zázrak techniky ani lidské vynalézavosti to není, jen obyčejná vytesaná díra ve skále. Přestože patřil na místní poměry bohatému

muži jménem Josef z Arimatie, nestojí jeho společenské postavení vedle faraóna ani za řeč.

Tak co tedy lidi táhne, aby viděli doslova nic?!

Je to zvěst prázdného hrobu. Je to událost čtyřikrát popsaná v evangeliích a nespočetně dosvědčovaná a zvěstovaná křesťany, co je církev církví. Prázdný hrob se stal trvalým svědectvím nikoliv o barbarství a lidském hyenismu, kde se kradou a hanobí mrtvoly, ale o mocném Bohu, který neponechal svého Syna v moci smrti. Prázdný hrob, kde nikdo a nic není, se stal nejsilnějším argumentem smysluplnosti naší křesťanské

víry. Apoštol Pavel to napsal dost radikálně:

Není-li zmrtvýchvstání, pak nebyl vzkříšen ani Kristus. A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra, a my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu: dosvědčili jsme, že Bůh vzkřísil Krista, ale on jej nevzkřísil, není-li vzkříšení z mrtvých. Neboť není-li vzkříšení z mrtvých, nebyl vzkříšen ani Kristus. Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších, a jsou ztraceni i ti,

kteří zesnuli v Kristu. Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí! Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli.

Návštěvníky Egypta musí mrzet, že nemohou vidět autentické mumie faraónů, pro které byly pyramidy vystavěny, křesťany by naopak mrzelo, kdyby se Ježíšovo nabalzamované tělo našlo. Všechno by se zhroutilo, celé křesťanství by se sesypalo jako domeček z karet. Nikoho by neuspokojovalo, že víra v Krista přinesla takové kulturní dědictví. Rozumní lidé by se museli navždy zřici křesťanské etiky, která by se prokázala jako postavená na lži. Především by za své vzala naděje na zmrtvýchvstání nás všech. A spolu s apoštolem Pavlem bychom museli rezignovaně říci, že jsme ještě ve svých hříších a není naděje ani spravedlnosti.

Ale na místo toho můžeme spolu s apoštolem vyznávat evangelium o Ježíši, který tělem pocházel z rodu Davidova, ale Duchem svatým byl ve svém zmrtvýchvstání uveden do moci Božího Syna.

Ženy, které šly pomazat mrtvé Ježíšovo tělo, nepočítaly se zmrtvýchvstáním svého Pána. Byly zklamané, když Ježíše nenašly. Ale pak se vmžiku všechno obrátilo, smutek vystřídala radostná andělská zvěst: „Není zde, byl vzkříšen.“ Rozhodně je úžasné zajet do Jeruzaléma a navštívit prázdný hrob, kde nic není, neboť právě na tomto NIC stojí celá naše víra a spása světa.

Bronislav Matulík

Dva mezníky na cestě k Bohu

Svědectví

Ačkoli jsem se narodil do evangelické rodiny, s mojí osobní vírou to až tak snadné nebylo. Zásadní mezníky na mojí cestě byly dva.

První mezník přišel v mých asi devatenácti letech. Od dětství jsem navštěvoval farní sbor Českobratrské církve evangelické v Bukovce. V době dospívání jsem proto věděl, že Bůh zřejmě opravdu existuje, nicméně pro mě zůstával stále poměrně vzdálený. Vlastně jsem Mu moc nevěřil, že by dokázal i v současném složitém světě naplnit lidský život dobrým a lákavým obsahem. Asi jsem se Ho i trochu bál. Vnímал jsem Ho tedy zkreslenou optikou a neznal Jeho lásku.

Ve sboru jsme tehdy měli farářku, při jejichž kázáních plných lásky k Pánu Ježíši jsem prožíval, že to, co říká, je pravda. O něco později se ke mně Božím řízením začaly dostávat různé křesťanské časopisy a knihy. Bylo to nedlouho po sametové revoluci a církev v naší zemi nově povstávala.

Výsledkem bylo to, že jsem uvěřil a začal navštěvovat jedno živé společenství křesťanů. Zdálo se, že se u mě začíná blýskat na lepší časy. Nebyl jsem ale vytrvalý ani stálý. Ve skutečnosti jsem totiž Pánu Bohu stále ještě neumožnil, aby pracoval na mé osobnosti a měnil můj charakter. A i když mi skrze druhé lidi a okolnosti ukazoval na cestu, po které mám jít, stejně jsem se zatvrdil a zůstal přešlapovat na místě.

Utekl jsem pak ze studia, ve kterém jsem přitom měl dobré výsledky. Nedařilo se mi získat práci, ve které bych byl spokojený. Utíkal jsem před lidmi a uzavíral se do sebe. I v té době jsem ale navštěvoval bukovský evangelický sbor. Jsem vděčný za své bratry a sestry tam, že to se mnou nevzdali a byli mi dobrým svědectvím života víry.

Krátce před třicítkou se mnou Pán Bůh zatřásl, a já se začal vzpamatovávat. Předčasné úmrtí blízkého člověka a vlastní poměrně vážné onemocnění v těžké době mi byly mementem. Bylo mi hned jasné, že konečně musím začít něco dělat se sebou samým. Začal jsem znovu hledat Boha. A začal jsem Mu dávat prostor, aby můj život pročišťoval a měnil. Aby se mohl z nezodpovědného člověka stát člověk schopný zdravě vstupovat do staronových životních výzev. A to byl ten druhý mezník v mém životě.

V průběhu dalších let jsem vystudoval školu obdobnou té, ze které jsem kdysi svévole utekl. Začal pracovat v oblasti, v níž jsem působit chtěl. Ověřil si, že Pán Bůh umí dát lidskému životu dobrý a lákavý obsah. A seznámil se s věřící ženou, kvůli které jsem se přestěhoval do Kralup nad Vltavou, abych jí byl nablízku. Ale to je už můj úplně aktuální příběh, jehož součástí jste se stali i vy tím, že jste mě mezi sebe přijali do společenství víry v Kralupech a v Soukenické.)

Díky Vám za to :-)

Jaroslav Plecháček

Od Velikonoc k Letnicím

Evangelium Kristovo

Podle apoštola Petra

7. dubna 2024

Co s námi udělal Kristus

14. dubna 2024

Odvaha k víře

21. dubna 2024

Následování Krista

28. dubna 2024

Dotek nebe

5. května 2024

Tříbení víry

12. května 2024

Rozhodující je láska

19. května 2024

Letniční kázání v moci Ducha

Srděčně zveme
Sbor Církve bratrské v Praze 1
Soukenická 15
Přímý přenos nedělní bohoslužby – CB Praha 1

Od Velikonoc k Letnicím

Evangelium Kristovo podle apoštola Petra

Je to vždycky 50 dní, než uběhne doba od vzkříšení po seslání Ducha svatého. Letos onu dobu prožijeme spolu s apoštolem Petrem, od rozhodnutí jít za Ježíšem, přes všechny jeho duchovní vzlety a pády až po jeho slavné letniční kázání, po němž na 3000 lidí uvěřilo v Krista.

50 dní budeme čekat do Letnic, ale oproti prvním učedníkům nemusíme čekat na dar Ducha, neboť Duch svatý byl již seslán Otcem i Synem. Pán Ježíš dovršil dílo spásy a přišel Paraklétos, který je s námi. To však neznamená, že bychom se neměli za naplnění Duchem (samotným Bohem!) modlit. Ba naopak, vždyť Ježíš říká:

A tak vám pravím: Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. Což je mezi vámi otec, který by dal svému synu hada, když ho prosí o rybu? Nebo by mu dal štíra, když ho prosí o vejce? Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí! (Luk. 11, 9–13)

Projdeme společně až do času Letnic duchovním zráním apoštola Petra, které ale neskončilo ani na Letnice. I po nich potřeboval nové a nové naplňování Duchem, které také zakoušel. To stejné potřebujeme i my. Budeme se ztotožňovat s Ježíšem, který provázel životem víry prvního z apoštolů, a budeme také vyhlížet nové zmocnění Duchem svatým. Kéž by se tak stalo.

Bronislav Matulík

Napomenutí a povzbuzení

Jarní studium epištoly Židům na biblických hodinách

Vyzývám vás, bratři, snášejte slovo napomenutí, neboť jsem vám napsal jen krátce. (Žd 13,22 ČSP)

Na Velikonoc jsme se radovali z toho, že „Dokonáno je!“, že dílo spásy se stalo skutečností. Ale jak čas běží, jak generace křesťanů přichází a odchází, dostávají se následovníci Pána Ježíše nejednou do osobních nesází a krizí. A právě proto byl napsán list Židům, který máme v Novém zákoně.

List byl napsán patrně už třetí generací křesťanů, která se dostala do kritické situace. První generace prožila nadšení, druhé generaci předala víru, ale třetí se ocitla v ohrožení. Mluví se o hrozícím odpadnutí, o nemožnosti druhého obrácení ke Kristu (velmi závažné!), tématem je i opouštění společných shromáždění, povzbuzení k posílení ochablých paží a třesoucích se kolen atd.

Přivlastněme si list Židům a přijměme ho jako pomoc. Vždyť byl právě proto napsán a je i z toho důvodu nám adresován. Na každé biblické hodině budeme až do prázdnin probírat kapitolu za kapitolou. A budeme k textu přistupovat velmi aktivně.

Pročtěme si příslušný oddíl doma, doma se nad textem modleme, přemýšlejme, meditujme, hledejme porozumění i v dalších částech Písma, a pak na úterním setkání text nejen vyložíme, ale především prodiskutujeme.

K listu Židům se můžete připojit jistě i vy, kdo na biblické hodiny nechodíte, můžete jej pročitat v rodinách i na skupinkách. On totiž nepatří jen Židům a na biblické hodiny, ale nám všem.

Bronislav Matulík

Křesťané a Starý zákon v 21. století

Pozvánka na teologické fórum

V našem sboru je zaregistrováno Sdružení evangelikálních teologů (SET). Toto sdružení pořádá teologická fóra a vydává odborný časopis Theologia vitae (teologie života). Jedná se o ekumenické sdružení, ke kterému patří pracovníci různých církví. V nedávné době bylo připraveno 35. teologické fórum na téma: Křesťané a Starý zákon v 21. století. Výbor Sdružení evangelikálních teologů se shodl, že je třeba se opět věnovat biblistice a zvěstování Božího slova. V nejrůznějších kázáních a diskusích se ukazuje, že je třeba posílit naše porozumění Starému zákonu a jeho výkladu v dnešní době.

Starý zákon byl Biblií Ježíše Krista, a proto čtení a vykládání Starého zákona je součástí následování Ježíše. Touto otázkou se bude zabývat Dr. Jiří Hedánek, Ph. D., který je jedním z překladatelů knih Starého zákona v Českém studijním překladu a v Bibli 21.

Nelze rozdělovat Biblii na dvě nesouvisející či dokonce protikladné části. Otázkou vztahu Starého a Nového zákona se bude zabývat David Beňa, lic. theol., který je studijním tajemníkem Církve bratrské a také učitelem na Evangelikálním teologickém semináři. Jak se máme vyrovnávat se Starým zákonem v kázáních a jak ho zvěstovat? Tohoto tématu se ujala doc. Tabita Landová, Ph. D., která vede katedru praktické teologie na Evangelické teologické fakultě Univerzity Karlovy.

Setkáme se v pondělí 22. dubna 2024 v 9.30 u nás v Soukenické. Teologická fóra jsou otevřena nejen členům SET, ale zveme kazatele, členy staršovstev, studenty teologie a dalších oborů, pracovníky mezi mládeží a všechny, kteří mají rádi Bibli a chtějí s ní pracovat. Pokud by se někdo z našeho sboru chtěl tohoto fóra zúčastnit, bude srdečně vítán. Informace najdete na: <https://evangelikalni-teologie.cz/>.

Přejeme Vám všem radost z evangelia!

Pavel Černý

DOBRODRUŽSTVÍ

ZVEME TĚ NA
DOROSTOVÝ TÁBOR,
KDE SE OTEVŘE BRÁNA
DO SVĚTA MALÉHO PRINCE.
PROŽIJ S NÁMI DOBRODRUŽSTVÍ
NA PLANETÁCH, OBJEVUJ TAJEMSTVÍ,
ZÁŽITKY A KAMARÁDSTVÍ

TÁBOR JE PRO VŠECHNY
OD 10 DO 15 LET

KDY: 30.6. - 10.7. 2024
KDE: TÁBOROVÁ ZÁKLADNA
BECHYNĚ (POUŠŤ)

MALÉHO PRINCE

VÍCE INFORMACÍ A PŘIHLÁŠENÍ NA

davidkostal11@seznam.cz

731 144 535

POŘADATELEM TÁBORA JE CB SOUKENICKÁ, PRAHA 1

Burza

oblečení, bot, hraček a knih

Datum zahájení: **9.4. 2024** (úterý)
Datum ukončení: **14.4. 2024** (neděle)

Burza bude otevřena:

Út 9.4. 12:00-18:00

St 10.4. 12:00-18:00

Čt 11.4. 12:00-18:00

Pá 12.4. 12:00-18:00

So 13.4. 9:00-18:00

Ne 14.4. 12:00-16:00

Vše zdarma!

Prosíme, přinášejte věci pouze v takové kvalitě,
které byste si sami odnesli.

Blues in Heaven

Zážitky z koncertu kapely Ramblin' Rex Tribute Band

Ramblina Rexe jsem znal jenom z vyprávění. Já sám si svoje blues žiju už dobrých pět a dvacet let. Tenkrát jsem objevil Erica Claptona, B. B. Kinga, Dixona aj. Koncert mě naprosto uchvátil. Doslova vtáhl do životního příběhu Rexe. Na konci večera jsem měl pocit, jako bych našel nového kamaráda. Z tváří lidí a jejich nadšení jsem nabyl pocitu, že jsme to z velké části prožili spolu. I když z některých strnulých výrazů jsem pochopil, že ne všichni podobný (až mystický) zážitek sdílejí s námi. Jen se nebát uvolnit, nechat se unést hudbou a vyprávěním.

Když úžasní muzikanti a skvělý vypravěč došli k tomu, jak Rex poznal Krista, tekly nám slzy po tváři. Byli jsme tam. Byl tam s námi Ježíš. Byla to nádhera. Díky za to...

Radek Novotný

Vzpomínkový koncert na Remblina Rexe byl pro mne připomenutím dvou milých setkání s tímto úžasným muzikantem a člověkem.

První bylo v Trutnově, kdy mne Broňa Matulík, který byl tenkrát v tamním sboru kazatelem, vzal do bytu Rexe. Matně se mi vybavuje, jak v jedné malé místnosti jsem si za doprovodu jeho tesklivé bluesové kytary zazpívala Deep river. A byl to opravdu hluboký zážitek.

Druhé setkání se uskutečnilo v mém rodném Krnově, kde se mi podařilo zařídit Rexův koncert v tamním rockovém klubu Las Vegas. Tehdy mne Rex vyzval, abych jej doprovodila ve dvou písních na housličky. Pro mne – milovníka blues – nezapomenutelné hudební setkání.

Proto jsem se na hudební vzpomínání na Rexe v Soukenické těšila. Řekla jsem si, že by se koncert mohl líbit také mým kamarádkám pejskačkám – přece jen každodenní brzké vstávání a venčení pejsků je takové životní blues... Jsem moc ráda, že pozvání přijaly a byly z koncertu nadšené. Byla to příležitost, kdy mohly se skvělou muzikou slyšet také Rexův životní příběh o tom, jak se setkal s Kristem, který změnil jeho život. Takže, Rexi, velké díky!

Renáta Ullmannová

Splnil se mi sen! Kapela Ramblin' n Rex Tribute Band zahrála k poctě skvělého muzikanta, ale ještě mnohem více složila poklonu a hold Ježíši, který se stal Rexovým Spasitelem. Ramblin' Rex byl doslova velkým Božím dítětem s velikou dětskou nekomplikovanou vírou. Znal život z obou stran, z té odvrácené od Boha i z té druhé a lepší, která se k Bohu obrátila zpět. Písníčky My Lord, He is a mighty rock a Saved mluvily za vše.

Po koncertě za mnou přišel náš přítel a kamarád Pavel Tesař, herec z Divadla v Dlouhé, a vyprávěl, že na koncert přijeli jeho známi až z Jablonce, a manžel kolegyně herečky z libereckého divadla mu sděloval, jak mu běhal mráz po zádech, když četl Rexův příběh o spáse, protože sám to stejné taky prožil. Byl to skutečně vrchol celého koncertu, který se dotkl všech přítomných, protože mohutný aplaus nezněl jen po skvělých rock and rollech a bluesových písničkách, ale právě překvapivě i v tom okamžiku, kdy Pavel Tesař dočetl svědectví o Ježíši, který Rexovi zachránil život.

Bronislav Matulík

Den dětí

• Veselé Open Zuš

• **30.5.2024**

12:30-16:00 hod.

Soutěže, malování, tvoření
a hudební vystoupení žáků ZUŠ
nejen pro žáky ZŠ a ZUŠ
Veselá škola.

• Ve spolupráci s Církví bratskou.

v objektu Církve bratrské,
Soukenická 15, 110 00 Praha 1

www.veselaskola.cz

Veselá škola - církevní základní škola a základní umělecká škola, Soukenická 20, Praha 1

zusopen.cz

VIII. ročník
celostátního
festivalu
základních
uměleckých škol
ve veřejném
prostoru

za podpory

ve spolupráci

hlavní mediální partneři

Český rozhlas

Večer chval

Nejen pro mládež

Dne 21. 3. 2024 proběhl druhý večer chval organizovaný naší mládeží. První, který proběhl v minulém roce, nešťastně kolidoval s jinou akcí, dali jsme si tedy tentokrát pozor, aby k žádné kolizi nedošlo. I přesto se zúčastnilo méně než polovina návštěvníků z večera prvního. I ve skromném počtu jsme se ale pustili do chválení a modliteb, děkovných i přímluvných. Celkem jsme zazpívali 14 písní a strávili přibliž-

ně 90 minut v Boží přítomnosti. Velký dík patří hudebníkům, kteří se zapojili (zpívaly Nomi a Kája, na kytaru hrál Johnny a jako záskok na klávesy jeho bratranec Vítek). Největší dík však vždy patří Bohu za čas, schopnosti i hlasivky, které nám umožnily tento večer pořádat. Plánujeme v pořádání těchto akcí pokračovat a budeme rádi, když příště přijdou i ti, kterým to zatím nevyšlo.

Peki Němeček

Velikonoční zpívání

V Domě s pečovatelskou službou ve Šlejnické

Už se stalo tradicí, že náš pěvecký sbor přichází zpívat do DPS v Dejvicích ve Šlejnické ulici. Pracuji v tomto domě už více než dvacet let a obyvatele domu znám, vždy se dopředu ptají, kdy zase budeme zpívat.

Pravidelně tam chodíme o Vánocích a Velikonocích. Nejinak tomu bylo před letošními Velikonocemi, ptali se a těšili se na nás. Někteří i přesouvali své aktivity, aby si nás mohli přijít poslechnout. Jedna z obyvatelk, paní Julie, posunula oslavu svých 85. narozenin, a své hosty pozvala na náš, jak ona říká, koncert. Údajně se jim to moc líbilo.

Letošní zpívání bylo v neděli 10. 3., tedy tři týdny před Velikonocemi. Přišlo asi 22 návštěvníků a díky tomu, že nás tentokrát doprovázela na klavír sestra Jiřina Marešová, byl úspěch ještě větší. Byla to příjemná změna a lidem se to moc líbilo.

Řekla bych, že obyvatelé jsou za tyto koncerty vděční, a hlavně přijdou i ti, kteří nechodí na bohoslužby, které jsou zde každý měsíc díky našim kazatelům. Radost mají nejen ze zpívání, ale i z toho, že si pak s nimi popovídáme. To, že uvaříme kávu a nabídneme něco sladkého, považují za něco nepochopitelného. Ale i takto může vypadat služba našim bližním.

Za sebe mohu říci, že spokojenost a radost byla na obou stranách. Velikonoční zvěst tak mohly slyšet i procházející návštěvy a paní vratná, která nás pouští do domu a byla našim zpěvem potěšena.

Děkuji Pánu, že zde můžeme mít otevřené dveře a všichni mohou slyšet evangelium.

Marie Wagnerová

Květná neděle

Sborový den a Výroční členské shromáždění

Na Květnou neděli 24. 3. 2024 jsem se obzvláště těšil. Předcházela ji ale už o tři týdny neděle 3. 3., kdy jsme si ve Velkém klubu povídali o sboru. Právě tato neformální setkání nejen pracovníků mě velmi povzbuzují a naplňují optimismem.

Ráno jsme se těšili ze svědectví o povolání ke službě Markéty Křivánkové i o zázracích, které se dějí ve službě Jany Matulíkové ve věznici, radovali jsme se z Ježíšova slova o zaslíbení daru Přímluvce a také z darů večere Páně.

Po rychle zvládnutém obědě (i po doplnění zásob z Apetita) jsme jednali na Výročním členském shromáždění. Byl jsem rád za dlouhý potlesk Jendovi a Ivě Němečkovým za dlouholetou službu ve sboru a také za to, že jsme mohli otevřeně hovořit i o nesnadných věcech, které nás čekají nebo které se nám nedaří. Čeká nás hledání nového kazatele-správce a nepodařila se nám letos zorganizovat sborová dovolená. Mám naději, že příští rok bude obojí dobře vyřešeno.

Bronislav Matulík

Sederová večeře

Na Zelený čtvrtek

Už si ani neumím představit Zelený čtvrtek bez sederové večeře. A myslím, že naše děti také ne. Nevím, pokolikáté jsem se jí účastnila, ale pokaždé je něčím jiná, ač má přesně daný průběh. Ta letošní byla jiná v tom, že přišly i děti ze skauta, které jsou tak trošku jinak divoké, než jsme mnozí z nás zvyklí. A tak jsem musela neustále poslouchat poznámky mých rozhořčených dětí (čti rozhořčené Niky) typu: „Mamiii, řekni jim něco, oni už to jí, přitom se to ještě jíst nemá!“ nebo: „Mamiii, běž jim něco říct, oni si tam loupou vajíčka, přitom vejce má být ještě pořád na talíři!“ Také se letos zpívalo více židovských písní, což potěšilo zejména mou milou tchyni. Bylo nás celkem 38, z toho 12 dětí. Přišli i tři

úplně cizí mladí lidé, kteří zkrátka chtěli jít někam na sederovou večeři, a tak si na internetu našli zrovna tu naši. Moc se jim u nás líbilo a já jsem Bohu vděčná za nové přátelství, které jsme spolu navázali. Těším se, že zase někdy přijdou mezi nás.

Lenka Novotná

Seder a vanutí Božího ducha

Taky v Neveklově

Na sederovou večeři se těšíme téměř celý rok. Je pro nás obcerstvením i pohlazením po duši, milým setkáním s lidmi i s Boží přítomností. Téměř každý rok máme hosta, který nevyznává křesťanskou víru. Často jsem si kladl otázku, proč tomu tak je, a co se lidem, kteří nejsou křesťané, na sederové večeři líbí? Myslím, že už to vím: je to pravděpodobně tím, že je tam příjemná atmosféra. Jistě je to způsobeno lidmi, kteří se jí zúčastňují, ale myslím, nebo spíše, jsem si jist, že je to také vanutím Boží Ruah. Jí přisuzuji i něžný dotek na srdíčku malé (pětileté) Lili, která se v jednu chvíli zadívala na sedmiramenný svícen a řekla: „Mami, ta svíčka uprostřed je jako Pán Ježíš a ty ostatní svíčky jsou jako my.“ Lili je dceruška naší nové členky Lucie, která byla pokřtěna minulý rok v srpnu. Nevyrůstala tedy v církevním prostředí a její maminka uvěřila teprve nedávno. A přeci, minimálně v tu chvíli, měla malá Lili toto duchovní rozpoznání toho, co se na sederové večeři právě odehrávalo – Pán Ježíš byl uprostřed nás a my kolem něho jako svíce hořící. Děti mívají někdy takovéto hluboké rozpoznání duchovních věcí a je to jistě dílem Božího vanutí Ruah.

Moc velkou radost mám i z Máji (jedenáctileté dcery Štěpánky a Josefa Teznerových). Chodí na sederovou večeři snad od dob, kdy byla ještě u maminky v bříšku a vždy se na ni těší. S Májou se také scházíme k pravidelným rozhovorům nad Bibli. Mám z ní velkou radost. Velmi milá a osvěžující byla i přítomnost našeho hosta, dobré přítelkyně Eriky Slabé, která byla na sederové večeři poprvé. Těší nás, že i jí se mezi námi líbilo.

Všem bych rád poděkoval za krásný večer a, dá-li Pán, sejdeme se zase po roce. A když ne zde, tak jistě v Jeruzalémě (Pro nezasvěcené: Vyznání „Dnes zde, příští rok v Jeruzalémě,“ je závěrečným společným pokřikem sederové večeře a vyjadřuje naději na splnění zaslíbení proctví o tom, že Bůh shromáždí svůj rozptýlený lid do Jeruzaléma před příchodem Mesiáše).

Tomáš Trávníček

Velkopáteční bohoslužba

Celopražská v Soukenické a ekumenická u Klimenta

Modlitebna v Soukenické byla na Velký pátek 29. 3. 2024 opět naplněná až po galerii. Až na první řadu, kam se už tradičně nikomu nechce sedat. Kapela Kamily Beranové KAMIS z Horní Krupé doplněná hudebníky z Černošic písněmi skvěle protkala celou bohoslužbu. Bylo moc milé, že se Kamila vrátila na místo činu, do svého domovského sboru. Povzbudivá byla svědectví Judity Košťákové s Matějem Hájkem o setkání se smrtí a kázání Davida Nováka o Ježíšově dokonané spáse světa i nás. Ještě dlouho po bohoslužbě křesťané z mnoha pražských i mimopražských sborů setrvali v naší modlitebně a sdíleli své vztahy, přátelství a víru.

Večer jsme se pak sešli my zpěváci před kostelem v Klimentské u Klimenta. Rozezpívali jsme se před kostelem a úžasné bylo, že vždycky, když jsme rozezvučeli své hlasivky, rozezpívalo se nad našimi hlavami v korunách stromů nebeské plectvo. Přišlo nás do Klimenta hodně z našeho sboru, a ještě dlouho po skončení

bohoslužby při postludiu jsme prožívali Ježíšovo zvolání „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Je cenné, že se můžeme na Velký pátek „setkávat nejen jako křesťané z našeho sboru a Církve bratrské a slavit i večeri Páně.

Bronislav Matulík

Nedělní ráno u kyvadla

Nejsem zrovna skřivan, do toho ještě ta změna času... Nemám ovšem výmluv, bydlím bezkonkurenčně nejlíže. Takže jsem se spolu s dalšími bratry a sestrami vypravila na tradiční setkání u kyvadla.

Sešli jsme se už poněkoli káté s našimi přáteli z ukrajinského sboru, abychom se společně radovali z Kristova vzkříšení a při východu slunce se modlili za naše město, republiku, Ukrajinu a za všechna místa, která ani zdaleka neprožívají pokojné svátky. Četli jsme biblické texty v obou jazycích, zpívali písně v češtině i ukrajinštině a tak se také modlili. Jako vždycky mě to dojalo a naplnilo zvláštním pocitem sounáležitosti s ostatními křesťany. Je to mimořádné. A stejně jako Kristus pak zval své druhy k jídlu, i my jsme se sešli ke snídani a povídání.

Příští rok se mi zase nebude chtít vstávat, ale až tam budu, zapomenu, že se mi nechtělo, protože to bude požehnaná chvíle.

Jana Matulíková

Velikonoční neděle

Křest Pavla Bucka

Součástí slavnostní nedělní bohoslužby byl také křest Pavla Bucka. Pavel chodí do našeho sboru již delší dobu a vloni dospěl k rozhodnutí nechat se pokřtít. Přípravou ho provedl bratr kazatel Radek Novotný, a ten ho také v neděli křtil. Pro Pavla to byl radostný okamžik a stejně jako pro nás ostatní hluboký duchovní zážitek.

Jsem moc ráda, že se Pavlovi ve sboru líbí a že tady našel svojí duchovní rodinu. Za plnoprávného člena bude přijat v neděli 7. 4. 2024. Pavle, jsme za tebe vděční!

Markéta Křivánková

Velikonoční výlet

Kolem Vrchotových Janovic

Výlet byl velmi příjemnou akcí. Bylo nás sice jen hrstka a zcela jsme postrádali naše milé sourozence ve víře z mateřského sboru, ale i tak se výlet vydařil. Bylo krásné počasí a šli jsme nádhernou krajinou s úchvatnými výhledy do dále. Velkou radostí bylo to, že výlet s námi zvládla i moje žena Jitka, což jsme vzhledem k jejímu zdravotnímu stavu původně nečekali.

Tomáš Trávníček

Zázrak v Soukenické

Aneb síla modlitby

Zdravotní stav mé manželky Jitky se poslední rok velmi zhoršoval až na neúnosnou mez. Trpěla velkými bolestmi, nechutenstvím, v noci nemohla spát pro bolest a nevolnost žaludku. Její zdravotní stav nás všechny, kdo jsme jí nablízku, dostal do stavu naprosté bezmoci a vyčerpání. Vyzkoušeli jsme vše a z lidského hlediska (i medicínského) s tím nešlo více udělat. A situace se horšila. Abych byl upřímný, nevěděl jsem, jak dlouho vydržím bezmocně se dívat na utrpení ženy, kterou miluji. Modlil jsem se, aby Bůh něco udělal, nebo si jí vzal k sobě, aby už netrpěla. Ale nedělo se nic a bylo to horší.

Když jsem odjížděl do Soukenické na členské shromáždění, musel jsem nechat Jitku s asistentkou Štěpánkou doma. Nebyla by schopna to absolvovat. Ale něco se stalo. Již po dopoledním shromáždění mi Štěpánka psala, že je Jitka o kapánek lepší, že dokonce něco málo snědla. Při odpoledním shromáždění jste se milí soukeničtí ptali na Jitčin zdravotní stav. Tato otázka mne dojala téměř až k slzám. Vyprávěl jsem vám stručně, jak na tom Jitka je a věřím, že to vyvolalo další vlnu vašich modliteb. Když jsem přijel domů, Jitka byla viditelně lepší. A pak se skokově, doslova hodinu od hodiny zlepšila. V úterý jsme navštívili lékaře, a ten nám doporučil některé léky snížit a jiné postupně vynechat. Byl to krok víry, protože to byly léky na bolesti, dostala je proto, že má bolesti a že stále narůstají. Ale nějak jsme cítili, že je to správně. Změna jednoho léku a odebrání některých stávajících se ukázala jako dobrá cesta a ještě dál zlepšila Jitčinu situaci. Nyní je na tom Jitka výrazně lépe. Už docela dobře jí, má výrazně menší bolesti, není jí špatně od žaludku, v noci docela spí a zvládla na vozíku sederovou večeři, výlet do ZOO, i sborový výlet. Ne, neuzdravila se ze své nemoci a stále bere silnější léky na bolesti, ale je to stav snesitelný a Jitce se vrátila i jiskřička do oka a klid do duše. Možná to někdo dokáže vysvětlit racionálně, ale já vím, že to byly vaše modlitby, které to způsobily. Děkujeme za vaši lásku, podporu a modlitby.

Tomáš Trávníček

Marta Brou & Jaroslav Plecháček

Vážně jste to nečekali?

Dostali jsme jeden druhého k 50. narozeninám. Seznámili jsme se na křesťanském pobytu pro nezadané v Blansku na podzim roku 2022. Nyní Vám chceme s radostí oznámit, že se vezmeme dne 27.4.2024 ve 14 hodin v DPS v Kralupech nad Vltavou, sídliště U Cukrovaru 1171.

Kralupy v březnu

Ze života kralupské stanice

Počátkem března oslavil své polokulaté narozeniny Libor Maršálek. Za jeho obětavou a vytrvalou pomoc br. Gerhardovi moc děkujeme!

Jak to dopadlo s Kurzy Alfa? Pro všechny, kteří nás modlitebně podporují, mám dobrou zprávu: kurzy běží! Sdílíme evangelium a vedeme rozhovor o důležitých tématech (kdo je Ježíš, proč zemřel, jak získat víru atd.). Nadále se modlíme za své příbuzné, sousedy i spolupracovníky a chceme jim srozumitelně říci o Boží lásce.

V neděli 24. 3. byl do našeho sboru přijat bratr Jaroslav Plecháček. Máme radost a věříme, že bude oporou nejen celému našemu společenství, ale zejména své nastávající manželce. Cože – ona bude v Kralupech svatba? Počkejte si na další číslo Sborových listů ☺!

V pondělí 25. 3. zorganizovala Renata Němečková s Jiřkou Šimovou a dalšími pomocníky velikonoční zdobení kraslic. Zúčastnilo se 21 dětí a skupina seniorů z DPS. Měli jsme radost z povedeného díla, zazpívali jsme si s kytarou. Radek měl krátkou řeč o Kristu.

Jirka Košťál

Pán Bůh na vás nekašle

V kriminálech jsem strávil nějakých sedmnáct let svého aktivního života. Ano, mívám nostalgickou náladu, když jsem nějaký viděl z auta a říkal jsem si, že ten zvláštní pocit ze zabouchnutí těžkých dveří už nikdy nezažiju a tu a tam mi to bylo i líto. Když jsem si před dvěma lety začal znovu psát s doživotním vězněm, nenapadlo mě, kam to všechno povede. Až jsem potkal expředsedkyni Vězeňské duchovenské péče Renatu Balcarovou a podlehl jejímu nátlaku začít znovu pracovat pro vězně. A tak jsme založili OIKIA. V „rodném listě“ má datum 1. září 2023.

Kriminál vám navždycky změní život, ať jste, na jaké chcete straně katru. A změnil jej i mně. Už podruhé. K jednomu doživotňákovi s Renatou přibyli nejprve její další dva, po rozhovoru s ředitelem odboru výkonu vazby a trestu generálního ředitelství vězeňské služby jsme rozšířili záběr i na odsouzené k dlouhodobým trestům. Snažíme se naslouchat a prostě být tam, kde si vězeňská služba moc neví rady

nebo jí nestačí kapacity. Nově se tak rozhlížíme po skupině pojmenované „trvale pracovní nezařaditelní“. Pod poněkud složitým názvem se skrývají seniorní a těžce nemocní vězni. Takže se mi uzavřelo propojení se službou ve věznicí, v Bethesdě a LRS Chvaly. Tam si s Jarmilou Kloučkovou zatím držíme jednu neděli v měsíci.

Když jsem napsal prvnímu řediteli věznice, byly to mé kdysi domovské Rýnovice, odpověděl mi, že s námi spolupracovat nebude. Zrovna jsem řídil, a když jsem zastavil, abych si jeho mail přečetl, byl pocit zmaru velký. Ale Pán Bůh sám začal otevírat dveře, takže po půl roce působíme v osmi věznicích a do těch posledních nás sami zvali. Zabíráme celou republiku od Horního Slavkova na západě po Karvinou na severovýchodě. Z jednoho doživotního vězně jsme na nějakých padesáti klientech ve věku od 28 do 75 roků. Můj pracovní týden nejčastěji vypadá tak, že dva nebo tři dny věnuji kriminálům, dva terapiím a zbytek se snažím vydělávat.

Naši klienti nejsou beránci a mají za sebou strašné věci, to je třeba si přiznat. Někteří z nich ve vězení jistě zemřou. I s tím je třeba počítat. Ale to nám nebrání být jim nablízku, nabídnout jim vztah. S každým z nich je to jiné. S někým mám hluboké duchovní rozhovory, u jiného mi dělá radost, když o sebe začne trochu dbát. Mýt se, prát si a nevěšet se. S někým si vyměňujeme obsáhlé dopisy, jinému musíme z Bible předčítat, protože to sám neumí. Někde nám přivedou vězně a zavrou jej do klece, aby byla zachována bezpečnostní pravidla. A tak se přizpůsobíme. Stačí si přisunout židli k mříži a můžeme mít dvouhodinové povídání úplně o všem. Jinde nás zavrou na oddíl se šesti lidmi odsouzenými k doživotnímu trestu s pokynem, že až budeme končit, máme stisknout tlačítko interkomu. Vězni nám prý poradí. Když jsme zrovna tady byli naposledy, řekl nám při odchodu jejich speciální pedagog: „kdybych měl stín pochybnosti, nenechám vás tam“. Tuhle větu si budu dlouho pamatovat...

Občas vás nějaké slovo prostě zasáhne. Nedávno jsem se zastavil za sestrou chlapa, který kdysi zastřelil dva lidi. Říkala: „zkazil si celý život“. A nejen sobě. Ublížil i mnoha dalším. Dneska už to ví. S ním se dostáváme snad nejdál. Přemýšlím, jestli je ten život úplně pokazený. Dokáže být oporou sestře, neteři a její rodině, i když jen po telefonu. A tak jsem se jej zeptal, jestli by tuhle cestu ušel, kdyby nebyl zavřený...

Střílení je vůbec frekventované téma. Jeden z našich klientů mi nedávno psal, jak je střelba z airsoftových zbraní báječná a návyková a že ještě lepší je paintball. Že dokázali kuličkami vyzdobit fasádu všem sousedům, kteří si na ně stěžovali. Protože už jsme zvyklí psát si věci na rovinu, odpověděl jsem mu, jestli se někdy zamyslel, kam právě jeho tahle láska ke střílení dovedla.

K vězňům s dlouhými tresty přibyla i duchovenská služba na Pankráci. Žádal jsem o přijetí do Věžeňské duchovenské péče a výsledkem bylo konstatování, že jsem nikdy nepřestal být jejím členem. Plánoval jsem, že budu docházet jednou za dva týdny na odpoledne a je z toho jednou týdně celý den. I tam mi přijde vyjádření vztahu a podpora podstatnější než prvoplánové kázání. Bohoslužby má totiž tamní skvělá kaplanka Simona Tesařová obsazené, a tak mi vybírá vězně k rozhovorům. Přijdu, otevřu seznam a jedu shora dolů. Někdy si k tomu uvaříme kávu a otevřu oplatky, většinou ty, které jsou den předtím v Lidlu v akci. Sedí tam devatenáctiletá dívenka zatím nepravomocně odsouzená k vysokému trestu za zvlášť závažný zločin. Nemá to

jednoduché. Už od jedenácti let. A když je toho na nic moc, popere se s příslušníky. A tak má nastavena speciální bezpečnostní opatření. Její spoluobviněné mě přesvědčovaly, abych si ji také bral k sobě, že to potřebuje. Trvalo měsíc, než jsme to vykomunikovali a stejně ji přivedli do speciální místnosti za mříž opatřenou ještě navíc plexisklem. Ale i to jsme přežili, a když ji odváděli, otočila se přes rameno a volala na mě: „děkuji, že jste se na mě nevykašlal“. A to teď bude na nějakou dobu mottem mé služby i práce OIKIA – „Pán Bůh na vás nekašle, i když je za vámi spousta zla“.

Za půl roku jsem potkal řadu skvělých lidí. Ve věznicích, ale i ve vedení Probační a mediační služby ČR – tam jsem se jen tak mimochodem dozvěděl, že nejlepší dorost v CB je na Třináctce. Jako by to Pán Bůh propojoval. Ministr Jurečka nás pozval na schůzku. Čekali jsme, že tam budeme s ním a s jeho ředitelem odboru a že to bude víceméně zdvořilostní. Ale přišlo asi šest úředníků a diskutovali jsme o tom, jak OIKIA zapojit do systému a do jejich projektů. Na generálním ředitelství máme podporu prvního náměstka. Když je problém, mám kam napsat a požádat o pomoc nebo radu. Podpora se otevírá i z církve. Nedávno jsem sloužil a představoval nás v Litomyšli, teď máme tři nebo čtyři další pozvánky.

Někdy si připadám, že jsem na to sám. Ale jen na chvíli. Mám sbor. Ne ve všem je mi v něm vždycky dobře. Ale je v něm řada lidí, u nichž mám podporu a můžu si přijít třeba jen popovídat, když mi z toho trochu hrabe. Naučil jsem se chodit z Pankráče rovnou na biblickou. Strýček kazatel Jiří Hofman mi radí, abych chodil pěšky, ale to bych přece jen nedal. A tak každé úterý usedám úplně vyždímaný do jednoho z klubů a odcházím občerstvený. Anebo když občas v neděli blbnu po shromáždění s dětmi, zdá se, že na světě není jen zlo. A taky mám Nelu. Kriminály ji zajímají a dokáže mi pomáhat. I s domácími pracemi.

Po půl roce jsou před námi nové výzvy. Musíme zajistit financování, protože zatím je OIKIA koníček a platíme jej ze svého a z darů pár dobrodinců. Musíme najít účetní, a hlavně rozhodit síť a chytit do nich spolupracovníky s otevřeným srdcem. Tak jestli chcete, modlete se za nás. Prosím.

Vašek Mitáš

Pán je věrný

Třetí dopis z vězení

Milí bratři a sestry v Pánu Ježíši Kristu, rozhodl jsem se, bratři a sestry, že vám napíšu další dopis o tom, jak přebývám s Pánem ve vězení, jak je Pán věrný i v tomhle zlém prostředí. S odstupem času vidím tu nesmírnou lásku, kterou má k lidem a kterou jsem i já mohl poznat. Pochopil jsem smysl lidského života, určitě aspoň mého. Můj život byl zlý, záviděl jsem, žil jsem lehkomyšlně, nezažil jsem radost. Možná proto jsem se dostal do vězení. Patřím sem a možná Pán mě sem poslal. Díky za to, Pane!

Na své změně pracuju, představte si, už asi 18 měsíců. Bývalý vychovatel mi slíbil, že za to dostanu lepší hodnocení. Čtyřikrát jsem splnil program zacházení, abych mohl dostat 2. diferenční skupinu*. Mám teď totiž 3. diferenční skupinu, bylo to zasloužené. Ale změnil jsem oddíl, je tu nový vychovatel, který mě osobně moc nezná. A pedagog mi řekl, že mi 2. skupinu ještě nedoporučí. Bylo to zklamání. Ale v duchu jsem se modlil, abych neřekl nějakou hloupost. Odpověděl jsem mu, že si to asi ještě nezasloužím. Vždyť jsem devět let dělal hlouposti, mlátil spoluodsouzené, dělal jsem zle ostatním, nadával jsem na dozorce a možná na všechny lidi na světě. A pan pedagog stál, díval se na mě, jako kdybych byl z jiného světa. Aspoň tak se mi to v tu chvíli zdálo. Díky Pánu Bohu!

Taky jsem se nemohl dostat do práce tady ve věznici. Prosil jsem Pána, abych nějakou dostal. Pracoval jsem tři dny a zase mě vyřadili. Zase jsem prosil, ptal se, co mám dělat. A něco mi říkalo, že mám požádat o pohovor s ředitelem věznice. Tak jsem to udělal. Trvalo to jen 7 dní, než se schůzka uskutečnila. Modlil jsem se předem. A víte, co mi pan ředitel řekl? Že na mně vidí změnu a snahu a že mi práci dají. Hned vytáhl z kapsy telefon a zavolal na úsek zaměstnávání. A já teď uklízím kanceláře třeba i psychologům a psycholožkám. Zaměstnanci ve mě mají důvěru, dokonce i dozorcí občas poprosí o modlitbu. Díky tobě, Pane Ježíši!

Milé sestry a bratři, těmito pár řádky se s vámi loučím, modlitbami jsem s vámi. Přeju vám pokoj od Pána Ježíše. Kež Pán žehná celé Církvi bratrské, všem bratřím a sestrám, kteří vyznávají Jeho jméno. Ať se děje Tvoje vůle!

Váš bratr Tibor

* Diferenční skupiny jsou 3:

Třetí „diferenčka“ se dává, když máte hodně kázeňských trestů, nebo ani papírově neplníte tzv. program zacházení.

Druhá diferenční skupina znamená postup, kdy je jasné, že jste na sobě něco změnili. Do první se řadí ti „nejhodnější“. Je to jeden z velmi důležitých hodnotících faktorů pro soud.

Mateřská rubrika

Naše Velikonoce

Každý rok si říkám, že příště se začnu na Velikonoce chystat dřív, abych se na ně dokázala správně naladit, naplánovat, co budeme dělat a jak je hezky prožít. A každý rok se mi to opět nepovede.

Letos jsme předvelikonoční čas strávili intenzivním řešením auta, které nám dosloužilo dřív, než jsme měli v plánu a kvůli dojíždění do školy jsme na něm denně závislí. A tak jsem nějak neměla energii ani čas plánovat, jak strávíme Velikonoce ani s dětmi cokoli chystat. Nakonec byly naše Velikonoce spíš ve stylu spontánních rozhodnutí na poslední chvíli, a když se zpětně ohlédnu, líp bych je asi nenaplánovala. Ve středu večer jsem se vydala s holkama vlakem směr Ústí k mým rodičům. Holčkám se splnilo přání jet konečně vlakem s dětským oddílem a televizí, a tak cesta proběhla dost poklidně ☺ Ve čtvrtek jsme se zúčastnily velikonočního odpoledne a sederové večere pro děti v ústeckém sboru. Byla jsem překvapená, jak skvěle připravený program nás čekal a holky si to moc užily. Zaujalo mě, kolik lidí a generací se do organizace zapojilo (mládežníci, učitelé besídky, rodiče odrostlejších dětí i mládežníků...). Mé nadšení z cestování vlakem mě rychle opustilo v pátek ráno, kdy jsem si přivstala, abych s Tabítkou stihla dojet na bohoslužbu do Soukenické, kam jsem se moc těšila na chvály v podání Kamči a její kapely a na nádraží nás čekalo hodinové zpoždění vlaku a pak místo dětského vagonu ulička u záchodků... Ale nevzdaly jsme to a do Prahy dojely.

Neděli jsme pak strávili už všichni s mojí rodinou v Ústí, užívali si krásné počasí, šli společně na proutky a holky s Matym pletly pomlázky, aby se pak netradičně v pondělí vydaly koledovat v naší ulici. A tahle moje ne zrovna oblíbená část Velikonoc, které se většinou neúčastníme, mi letos přinesla moc milé seznámení s maminkou z naší ulice, o které jsem díky jménům našich dětí (zejména Tabity) zjistila, že studuje s Terezkou (mojí švagrovou) na ETF. A Maty mezitím nachystal na zahradě holkám

hru na hledání jejich velikonočního pokladu. A tak jsme i bez velkých plánů a příprav prožili moc hezké Velikonoce.

V minulých SL mě zaujala Broňkova výzva k půstu od stěžování si. Diskutovaly jsme na to téma nedávno i na Maminkách a byla to pro mě výzva dost náročná, ale rozhodně obohacující. A tak jsem se opravdu snažila i během Velikonoc nestěžovat si tolik na to, co všechno

jsem nezvládla, nestihla, neudělala, co se nepovedlo, ale zkoušela jsem se víc zaměřit na to hezké, co mi letošní Velikonoce přinesly a vnímat, jak dobře se o mě Hospodin stará a že mě má rád, bez ohledu na to, jestli jsem napekla, uklidila, navařila, vajíčka nabarvila (ani jedno jsem totiž neudělala).

Janka Šímová

Ohlédnutí za Velikonocemi u Sedláčků

Od doby, co máme děti, mi připadá, že Velikonoce se vlastně neliší od zbytku roku. A nejinak tomu bylo letos. Místo, aby člověk mohl prožít Boží blízkost při svátečních velikonočních bohoslužbách, řešíme spíš, aby děti nerušily víc, než je pro ostatní únosné. I tak má člověk často pocit, že měl raději zůstat doma či aspoň venku na dvoře...

Kázání prostě děti poslouchat ještě nevydrží, a tak jsme se rozhodli jim velikonoční příběh přiblížit víc po příchodu domů. Už od svého dětství mám moc ráda knížku Vypráví dětem od Anne de Vries. V této dětské Bibli je ukřížování a vzkříšení Pána Ježíše podrobně převyprávěné na více než 20 stránkách. A tak jsme si tento příběh s dětmi v průběhu Velikonoc četli. Samotnou mě překvapilo, jak je to (hlavně nejstaršího Davídka) zaujalo a doptávali se, aby tomu opravdu porozuměli. A po nedělní besídce mi dokonce napovídali, jak to bude dál. A tak, i když bychom si Velikonoce asi představovali jinak a víc „křesťansky“, mohli jsme příběh o Boží lásce, odpuštění a milosrdenství sdílet aspoň doma a předávat ho dál dětem.

Navíc jsme měli možnost využít volné dny na setkávání s přáteli. A na závěr na velikonoční pondělí si kluci už tradičně užili hon na velikonoční nadílku schovanou na zahradě.

Daniela Sedláčková

Velikonoce na marodce

Letos jsem se na Velikonoce těšila tak nějak jinak. První Velikonoce od doby, kdy chodím do práce, delší 'volno'. Tedy volno z práce ano, ale stále máme ty tři děti doma :)

Nakonec děti v předvelikonočním týdnu postupně dostaly neštovice a moje volno v práci se tím prodloužilo. A jak jsme museli být doma, stihli jsme upéct tři dávky perníčků, jeden placatec (mazanec), přečíst Blibli, jak Fil teď říká, velikonoční knížky a být víc spolu. Zahrát si mnohokrát uno, člobrdo, malovat vajíčka a pak i najít poklad, který na zahradě nechal Zajda. Nakonec nám ani nevadilo, že jsme nemohli na sborový seder a východ slunce na Letné, našli jsme si to svoje hezké v tom.

Sandra Němečková

Otvíráme novou podpůrnou skupinu pro rodiče

JAK SE NEZBLÁZNIT NA MATEŘSKÉ A RODIČOVSKÉ

...aneb kde hledat jistotu na rodičovské cestě

Jak to bude vypadat?

- Chceme společně vytvořit bezpečné a přátelské prostředí pro rodiče pečující o malé děti (0-4 roky)
- Chceme poskytnout příležitost pro osobní sdílení - ale klidně i jen spočinutí :-)- s kávou a čajem
- Zajistíme přítomnost podpůrných lektorek - terapeutek s vlastní rodičovskou zkušeností
- Budeme se věnovat tématům, která účastníci přinesou - jako například:
  - Zvládnání každodenních nároků péče o malé dítě
  - Přijetí fyzických změn po porodu
  - Vývojové fáze dítěte
  - Sourozenecké vztahy mezi dětmi, vztahy v širší rodině - s prarodiči atp.
  - Jak rodičovství proměňuje partnerský vztah
  - Sebeúcta rodiče, psychohygiéna a prevence vyhoření
  - Rodičovství a sebeuplatnění
  - Nenaplněná očekávání ...a mnoho dalších témat, aktuálních pro toto období života
- Rádi bychom pružně reagovaly na potřeby účastníků a k našim setkáním čas od času přizvaly hosty - odborníky na žádaná témata
- Je možné vzít děti s sebou - na místě je malá hernička

Kdy a kde to bude?

Od 21.3. 2024 každý čtvrtek 10:00 - 12:00

(s výjimkou prázdnin a státních svátků)

Adresa: Soukenická 15, Praha 1

Kdo za tím stojí?

**PORADNA
PRO ŽENY**
OD ROKU 1990

Terapeutky/kontakt:

Mgr. Tereza Klímová (klimova@poradnaprozeny.eu, tel.: 604 227 548)

Mgr. Tereza Koronthály (koronthaly@poradnaprozeny.eu, tel.:732 770 767)

Ze staršovstva

- Staršovstvo schválilo program kázání od Velikonoc k Letnicím: Evangelium podle apoštola Petra.
- Staršovstvo souhlasí se studijním volnem pro bratra kazatele Radislava Novotného na podzim 2024, jaro 2025. Nárok kazatele podle řádu CB je každých pět let až tři měsíce. Kazatel Novotný se bude věnovat studiu k disertační práci na Humboldtově Univerzitě v Berlíně v rámci programu Erasmus, ETF UK.
- Staršovstvo obdrželo dotaz od bratra Václava Mitáše ohledně fungování Survival klubu a vhodnosti airsoftu v něm.
V rámci Survival klubu zatím probíhá pouze airsoft. Další aktivity budou rozšířeny postupně. V plánech je například lezecká stěna nebo kurz první pomoci. Airsoft je sportovní aktivita, která probíhá i na jiných sborech. Nejedná se o budování vztahu ke zbraním. Staršovstvo nadále podporuje tuto službu.
- Staršovstvo hovořilo o vznesené námitce na Výročním členském shromáždění ohledně neuskutečněné sborové dovolené. Staršovstvo je vděčné, že se bratr Černý nabídl příští rok sborovou dovolenou zorganizovat.
- Oslovení nového kazatele-správce sboru: Staršovstvo se shodlo na kazatelích, které postupně oslovuje.
- Hledáme nájemce do sborového bytu v Kralupech, který se brzy uvolní.
- Staršovstvo zvažuje zakoupení nové nástavby stupínku místo již nevyhovující staré dřevěné.

Zapsal Jan Němeček ml.

NAROZENINY

Čekelská Marta	6. 4.
Ščyhol Svatoslav	6. 4.
Štěpánová Naďa	6. 4.
Voves Jan	6. 4.
Hrnková Petra	7. 4.
Kunft Robert	9. 4.
Jiroušková Eva	10. 4.
Shameti Arjana	10. 4.
Klíma Jiří	12. 4.
Novotná Karolína	12. 4.
Zimová Lenka	12. 4.
Chuchlová Marie	14. 4.
Velová Květoslava	15. 4.
Němečková Sandra	18. 4.
Auyer Joshua	20. 4.
Kučerová Klára	20. 4.
Šíma Matyáš	23. 4.
Teznerová Štěpánka	23. 4.
Štěpánová Věra	25. 4.
Beran Štěpán	26. 4.
Málek Jan	27. 4.
Beran Ivan	28. 4.
Trávníčková Jitka	29. 4.
Voves Tomáš	30. 4.

U skalního hrobu v Jeruzalémě

Mimořádné shromáždění

Studentská bohoslužba – studentskou bohoslužbou v rámci liturgického soustředění ETS povede v neděli 14. 4. kazatel Pavel Černý. Základní slovo bude mít student Matěj Lips, další budou mít osobní svědectví. Doprovod písní zajistí Tomáš Pavlíček a Petr Šťastný. Studenti budou také číst z Bible, povedou modlitby. Všechny srdečně zveme.

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00	modlitební chvíle
	10.00	NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru
Úterý	15.00	setkání nad Biblí
	18.30	setkání nad Biblí
Středa	17.30	zkouška pěveckého sboru
Čtvrtek	15.30	setkání maminek s dětmi
	16.00	Skaut Světýlka
	18.30	setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

QR kód
PRO DARY SBORU

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	DPS U Cukrovaru 1171, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXXIV
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Sandra Němečková, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800